

[Munch-Petersen.]

i Skibet en passende Føde igennem en Uge. Man er herved kommet til det Resultat, at Minimet vil være en Udgift paa 12 Kr. 03 Øre om Ugen, altsaa 1 Kr. 72 Øre pr. Dag som Gennemsnit. Det er dog beregnet efter Indkøb her i Danmark, men skal man købe noget af Føden i Udlandet under Langfart med de lave danske Kroner, vil Prisen altsaa blive højere. Det er imidlertid en Kendsgerning, at de fleste Rederier gennemsnitligt giver en lavere Sum ud til Kosten, hvortil kommer det Forhold, at Kosten jo er forskellig, og at altsaa de almindelige Søfolks Kost bliver endnu daarligere. Jeg vil her gerne have Formandens Tilladelse til at citere et Brev, som Rederiet „Torm“ har sendt til en Kok. Rederiet skriver:

„Vi har netop modtaget Deres Kostregnskab for Oktober Maaned, og i Anledning af, at Kostforbruget er oppe paa Kr. 1,55, bringer vi vor Samtale her paa Kontoret i Erindring, hvorunder vi udtrykkeligt gjorde Dem opmærksom paa, at De, saafremt De ikke fik Kostforbruget ned paa et rimeligt Niveau, uigenkaldeligt vilde være færdig i vort Selskab. — I Betragtning af den lange Sejladstid, De har haft i vort Selskab, mente vi at burde give Dem en Chance i endnu en af vore Baade og maa beklage, at De ikke har fundet Anledning til at benytte denne. Under vor Samtale her paa Kontoret gjorde vi Dem opmærksom paa den fundamentale Nødvendighed af at faa en Økonomi, som staar i Forhold til den, vore dygtigere Hovmestre har raadet bragt til Veje, ligesom vi gjorde Dem opmærksom paa den Fare, der ligger i at vise for stor Eftergivenhed over for Officerernes og Besætningens Krav. — Vi gjorde et Forsøg paa at faa Dem overbevist om, at det var i Deres egen Interesse og for øvrigt ogsaa nødvendigt, at De fra første Dag fulgte en bestemt og fastlagt Retningslinie, som maatte være af en saadan Beskaffenhed, at Kostforbruget gennem en fornuftig og økonomisk tilrettelagt Administration kunde holdes paa 1 Kr. 25 Øre pr. Dag, i hvert Tilfælde ikke derover.“

Altsaa, dette er et Uddrag af et Brev til en gammel veltjent Kok, som Rederiet har haft i mange Aar og derfor giver en sidste Advarsel. Hvis ikke han havde været saa gammel og veltjent, var han for længst blevet fyret. Nu faar han endnu en sidste Advarsel, fordi han vover at bruge mere til Kosten end gennemsnitligt 1 Kr. 25 Øre pr. Dag, til Trods for at Beregninger

over, hvad den Føde koster, som skulde være Normen, giver Resultatet, at Kostforbruget gennemsnitligt maa være paa 1 Kr. 72 Øre om Dagen, hvis den indkøbes her i Danmark, og endda kan blive højere, hvis der indkøbes for fremmed Valuta.

Det er jo heller ikke ualmindeligt, at der kommer Beretninger ind til de to Sømandsorganisationer ude fra Skibene om særlig daarlig og raadden Kost o. lign. Der er saa mange Eksempler derpaa, at man roligt kan fastslaa, at det i hvert Fald ikke er ualmindeligt.

Opholdsforholdene for Søfolkene er ganske elendige, idet Søfolkene for det første er anbragt paa det daarligste Sted i Skibet, som oftest i forreste Del af Skibet, i smaa Rum, hvor de er sammenstuvet, og hvor de baade skal sove og spise, hvor nogle af dem sover, medens andre staar op, og andre spiser o. s. v.; alting skal foregaa i det lille Rum, man maa i Regelen ogsaa vaske sig der, hvis man ikke vil gaa ud paa Dækket, hvor Vaskerummene i Almindelighed er anbragt, hvilket i Kulde kan være meget ubehageligt og usundt. Rotter er der ofte i disse Rum, saa at forskellige af Søfolkernes Ejendele er ædt af Rotter; der vises f. Eks. i sidste Nummer af Søfrybødernes Blad „Faklen“ et Fotografi af en Kasket, som delvis er ædt af Rotter. Rederne siger, at det er dem uvedkommende, og at de ikke kan have Ansvar for det, men det beviser i hvert Fald, hvilke usunde og uhygiejniske Forhold om Bord i Skibene Sømændene er udsat for. Det er muligt, at nogle vil hævde, at den Slags Ting ikke kan undgaa. Maaske de Herrer, der smiler, vil paastaa det. Jeg mener, der kunde gøres mere til Fremskaffelse af hygiejniske Forhold, og under alle Omstændigheder maa det dog indrømmes, at hvis dette ikke kan opnaas, maa der ydes Kompensation i Form af højere Løn, naar man skal arbejde under saadanne Forhold.

Ogsaa med Hensyn til Bemandingsforholdene hævder Rederne, at de er, som de skal være, men selve Redernes officielle Statistik, som indeholdes i det Materiale, der er omdelt til ærede Medlemmer, viser en Stigning i Skibenes Antal fra 1925 til 1934 fra 308 til 395, og samtidig kan man se, at det gennemsnitlige Tal pr. Skib for Fyrbødernes Vedkommende er faldet fra 2,4 til 2,1, og for Matrosernes Vedkommende er Faldet fra 3,3 til 2,5 Matros gennemsnitlig i hvert Skib. Det viser en Underbemanding af Skibene, og selv om denne delvis erstattes af, at der er kommet andre Arbejdere i